

Præster, havde deeltaget, Forhandlinger, som ville være dem, der interessere sig for disse Ting, bekjendte af de offentlige Tidender. Andragendets Indhold er angivet af den ærede Interpellant; det begjærer først i Almindelighed en Forandring i den Maade, hvorpaa de geistlige Embedsmænd edfæstes, førend de indsættes i de geistlige Embeder, og derpaa speciellere — saaledes er det blevet forstaaet baade af Interpellanten og utvivlsomt ogsaa af Andre, som have haft det ihænde — Afflaffelsen af Størstedelen af den Edsformular, der ved denne Leilighed, nemlig ved Præsteeden, anvendes. Jeg maa dog tilføje, at de 3 eller 4 Eder, — eftersom man tæller Kandidateneden med eller ikke — just ikke alle ere egentlige Eder; thi Ordinationseden har jeg endnu ikke hørt omtale; der er kun et Ordinationsløfte; først ved den paafølgende Præsteed kommer der Punkter frem, som ere Gjenstand for edelig Bekræftelse, saasom Forpligtelsen til at lære efter de symboliske Bøger. Min Formand har indhentet Betænkninger over Sagen fra de Mænd, som der vistnok alene her kunde være Tale om, nemlig fra Kongeriget's 8 Biskopper, og disse Betænkninger stemme alle overens i eet Punkt, nemlig deri, at Præsteeden ikke kan afflaffes; blandt Andet af den haandgribelige Grund, at de symboliske Bøger alene i den nævnes som Lærenorm, og Præsten uden denne Forpligtelse til at lære efter dem ikke kunde siges at være ansat i den evangelisk-lutheriske Kirke.

Men ved Siden af denne Enstemmighed har der dog været en væsentlig Forskjel, idet nemlig En af Biskopperne dog har meent, at Edsformularen burde omarbejdes og væsentlig forkortes, dog uden at ubelæde et eneste Punkt af den. Den Biskop, der gjorde det Forslag, har imidlertid ledsaget det med den Bemærkning, at han ikke vidste, hvorledes en saadan Forandring skulde tilvejebringes, da vi manglede en organisk Forsatning, der satte Kirken istand til at udøve Myndighed i sine indre Anliggender. Han har vel meent, at det kunde skee paa den Maade, at samtlige Biskopper bleve enige derom, og at Kirke- og Underviisningsministeren da forelagde H. S. Majestæt Resultatet til Stadfæstelse; men der er liden Udsigt til, at samtlige

Biskopper skulde blive enige herom, eftersom de 7 andre ikke have fundet Anledning til at foretage nogen væsentlig Forandring ved en Ed, der har to Aarhundreders Hævd, og som vistnok vilde blive affattet noget anderledes i sin Form og i sine Enkeltheder, end den er affattet, hvis den skulde skrives af ny; men som dog ikke er saadan, at den i nogen paatrængende Grad behøver nogen Forandring. Den eneste Forandring, som Flere af dem have ønsket, er den, at Eden kunde oversættes paa Dansk og aflægges efter dansk Oplæsning. Men selv denne Forandring erkjende de Fleste af dem for en saa vanskelig Opgave, at den har sine store Betæneligheder, deels fordi det latinske Sprog i visse Henseender kan udtrykke en Tanke nøjagtigere end det danske, deels fordi Texten er koncis, kort, saa at den i Oversættelse uden Tvivl vilde tabe meget i sin Runding og Kraft. Disse Betænkninger ere indkomne for nogle Maaneder siden og have vistnok bestemt min Forgænger til at give det Svar, der jo er givet, idet Taushed jo ogsaa er et Svar. Jeg har heller ikke fundet Anledning til at lode noget andet Svar, og ville Andragerne henvende sig til mig, vil jeg ogsaa meddele dem, at jeg ikke seer mig istand til at gjøre Noget ved denne Sag, før, ved en Ordning af Kirkeforholdene, den kirkelige Lovgivning i Henseende til Kirkens indre Forhold kan træde i Virksomhed.

Sass: Jeg skal, som jeg alt har bemærket, ikke inlæde mig paa de dybere gaaende Spørgsmaal, der have været paa Bane enkelte Gange, da det vilde blive for vidtløftigt i denne Stund og under den trykkede Stemning, hvori Enhver af os maa bestinde sig. Jeg skal kun bemærke, at jeg takker den høitærede Minister for den Oplysning, han gav; thi det var ubekjendt, hvad Biskopperne i denne Henseende havde erklæret. Man veed kun offentlig, at denne Sag har været for paa enkelte Landemoder, og at Stemningen paa dem just ikke har været ugunstig for Andragendet. Man gif saaledes paa det sjællandske Landemøde fra Hinsanden med den Bestemmelse, at der for Tidens ikke skulde foretages Noget i denne Sag; paa Landemødet i Aarhus stete der ikke nogen Afstemning, men der var Mange, der